

XIV. Bilag.

Bilag 1.

Oversættelse.

Udenrigsministerens indlæg i generaldebatten den 1. oktober 1965.

1. Ved indledningen af den 20. samling har vi en svær krise bag os, en krise som det nu har vist sig muligt at overvinde, ikke mindst takket være USAs forsonlige holdning. Men skønt krisen var alvorlig, har den givet os én vigtig erfaring. Den har gjort det klart for os, at vi ud fra idealistiske tanker om, hvad denne verdensorganisation skulle være, har betroet den opgaver, som var for tunge for den og hinsides det politisk mulige i vort stadig langt fra ideale verdenssamfund. Organisationen er bogstaveligt talt kommet ned på jorden igen politisk set, og belært af erfaringen må vi nu gå varsomt frem og vie vore fælles anstrengelser til en styrkelse af vor organisation. I takt med skabelsen af et sundt politisk klima i forholdet mellem nationerne må vi udvikle vor organisation, så den bliver i stand til at fuldbyrde det, som dens grundlæggere havde i tankerne, da de oprettede organisationen for 20 år siden: at opretholde international fred og sikkerhed og at skabe bedre økonomiske og sociale betingelser for alle nationer og alle folkeslag.

For Danmark — og jeg tror, det samme gælder for alle mindre nationer — er fredens opretholdelse FN's hovedopgave. En af de væsentligste opgaver, som forestår den 20. samling, er derfor efter vor opfattelse at indlede et studium af alle de komplicerede problemer, der består i forbindelse med begrebet fredsbevarende operationer. Danmark har med tilfredshed hilst de initiativer, som på dette område allerede er taget af forskellige medlemslande. For at sætte vor organisation i stand til at komme på fode efter krisen, vil det være påtrængende nødvendigt at løse dens øjeblikkelige finansielle problem. Adskillige

lande har allerede givet et eksempel ved at yde frivillige bidrag. Alle organisationens medlemslande bør vise deres vilje til at give vor 20-årige organisation en ny start ved at yde tilsvarende bidrag, så vidt deres midler og evner rækker.

2. En fundamental svaghed ved De Forenede Nationer er, at dens medlemskab ikke i løbet af dens første 20 leveår er blevet universelt. Den nuværende alvorlige situation i Asien gør det nødvendigt at gentage den danske regerings velkendte og uforandrede opfattelse, at Kina, et af Sikkerhedsrådets permanente medlemmer, kun kan repræsenteres af den regering, som har faktisk myndighed over det kinesiske territorium. Hvordan kan man forvente, at FN skal spille en effektiv rolle i bestræbelserne for at finde en løsning på Vietnam-problemet, så længe Peking-regeringen ikke her beklæder den plads, som tilkommer den? Og hvordan skulle FN kunne være det vigtigste forum for fremme af nedrustning, et område på hvilket atommagterne har et særligt ansvar og må spille en ledende rolle, hvis en af atommagterne ikke er repræsenteret her?

3. For at gøre det muligt for os at arbejde på vore store fælles problemer — opretholdelsen af fred og skabelsen af bedre økonomiske og sociale betingelser for alle verdens nationer — må vor umiddelbare opgave være at søge hurtige og fredelige løsninger i de alvorligste urocentre. Vi betragter våbenstilstanden i Kashmir som et vigtigt resultat, men våbenstilstanden indebærer ikke i sig selv en løsning på problemet. FN har med sin samlede styrke lagt pres på parterne i konflikten, men må nu også leve op til sit ansvar ved